

Reactie LTO Noord Glaskracht op consultatiedocument Innovatie (103345)

Definitie van innovatie

De Energiekamer wil innovatie kort samengevat definiëren kort als 'vernieuwing / verandering met nut voor de innovator, de klant en/of de omgeving'.

Antwoord op vragen 1 en 2.

Er is een engere definitie van innovatie noodzakelijk gezien de beoogde inpassing van innovatie in het reguleringskader. Het 'nut' dient gerelateerd te zijn aan de wettelijke taken van de netbeheerder(s) en het reguleringskader én dient direct betrekking te hebben op (het functioneren van) energienetten.

Daarbinnen dient sprake te zijn van een unieke vernieuwing of verandering om te kunnen kwalificeren voor innovatie. Vernieuwing of verandering die al elders tot stand komt of zal komen valt dan dus af.

Innovaties die nuttig zijn voor de netbeheerder mogen uitsluitend betrekking hebben op Onderzoek & Ontwikkeling.

Bij innovatie die niet nuttig is voor de netbeheerder (dus voor de klant en/of de omgeving) moet ook de implementatie betrokken worden. Dit is niet onbeperkt gezien de door ons bepleitte directe relatie van de innovatie met de wettelijke taken van de netbeheerders en (het functioneren van) de energienetten.

Dekking en prikkels innovatiekosten

Vragen 5, 6 en 9

Op het oog bieden de bestaande prikkels voor innovatie al een grote mate van dekking van innovatiekosten door netbeheerders.

Wettelijk kader

Vraag 7

Met name de wettelijke eis dat netbeheerders zorgen voor doelmatig transport, sluit goed aan bij de positie die innovatie moet krijgen binnen de regulering. Innovaties kunnen positief bijdragen aan verhoging van de doelmatigheid van het netbeheer.

Bovendien bieden de wettelijke kaders wat betreft duurzame energie, energiebesparing, decentrale productie en ontzien van het milieu een goede aansluiting op de wensen van de omgeving (maatschappij) bij innovatie in de netten.

Vraag 8

We zijn het eens met de Energiekamer dat innovaties uitsluitend kunnen worden vergoed via de maatstaf en dat er geen alternatieven zijn binnen de huidige kaders.

Inkomsten voor innovaties

We zijn het niet eens waar de Energiekamer in randnummer 52 schrijft over het nadeel van niet investeren. Dit nadeel zal niet optreden omdat netbeheerders een succesvolle innovatie altijd zullen implementeren. Daarmee beperkt het vraagstuk zich tot de vraag hoe omgegaan wordt met de innovatie zelf. Daar worden kosten genomen die later, door implementatie, tot voordeel worden gemaakt door alle netbeheerders. Dit kan de situatie in de hand werken dat netbeheerders onderling de kat uit de boom kijken wie deze voorinvestering voor z'n rekening neemt. Wij sluiten ons hierbij aan bij de conclusie van de Energiekamer uit het investeringsonderzoek dat het doen van experimenten, waarbij de kosten niet voor dezelfde partij zijn als de baten, belemmerd wordt vanuit het reguleringskader.

Vervolgens zijn wij kritisch als het gaat om innovaties die niet of beperkt van nut zijn voor netbeheerders maar (uitsluitend) voor de maatschappij. Het is hierbij als eerste de vraag of de netbeheerder wel de aangewezen partij is om de innovatie tot stand te brengen. Vandaar dat wij als randvoorwaarde hebben geformuleerd dat het betrekking moet hebben op innovaties in of aan de energienetten.

Als voorbeeld kan genoemd worden het realiseren van intelligente vraagsturing bij huishoudens, bijvoorbeeld aansturing van de oplader van de elektrische auto, de wasmachine, wasdroger en vaatwasser. Deze innovatie hoort in onze ogen niet thuis bij de netbeheerder maar bij de markt (leveranciers van energie of nieuwe marktpartijen die zich expliciet toeleggen op het intelligente vraagsturing). De vraag die dan beantwoord moet worden is of er gerelateerde innovaties denkbaar zijn die direct het netwerk aangaan en bijdragen aan- of noodzakelijk zijn voor intelligente vraagsturing.

In het algemeen zullen nieuwe ontwikkelingen zich vanuit de markt of vanuit maatschappelijk gedreven wensen voordoen die invloed zullen hebben op het netbeheer. Netbeheerders zullen, vanuit de gereguleerde taken rond netbeheer, hierop in moeten spelen, onder andere met innovaties.

Conclusie

Redenerend vanuit de door ons gewenste enge definitie van innovatie door netbeheerders concluderen wij daarom dat het huidige reguleringskader voldoende prikkels en waarborgen biedt voor de beoogde innovaties. Ook uitvoering van innovatieve experimenten wordt hierdoor niet beperkt, aangezien volgens onze definitie altijd sprake moet zijn van netgerelateerde zaken en koppeling met de wet- en regelgeving. De innoverende netbeheerder trekt eerder en dus langer profijt van de innovatie. Dit maakt dat de beoogde innovaties per definitie bijdragen aan doelmatiger netbeheer wat impliciet voldoende prikkel is om die innovaties op te pakken. Doelmatige innovaties komen vanzelf tot stand en ondoelmatige innovaties niet. Dit is de gewenste situatie.

Rob van der Valk,
10 november 2009